

Одлично право

Уредиштво и Администрација,
Београд, Б. Вашингтона 12.
Претплата, тромесечно 20.— дин.,
полугодишње 40.—, годишње 80
динара.
Претплату прима Ген. агентура за
продају новина и часописа, Бео-
град, Влајковићева 8.

ПРИМЕРАН 2 ДИН.

БЕОГРАД, СУБОТА, 6 ДЕЦЕМБАР, 1941

БР. 1

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЕФИКАСНОСТ ЕНГЛЕСКЕ ПОМОЋИ СОВЈЕТИМА

(Рајтер): Радећи форсирано и дан и ноћ, наши радници успели су да начине један комплетан тенк, намењен хришћанској совјетској Русији. Уколико нас нешто не спречи, рачунамо као позитивно да ће тај тенк већ кроз три до четири месеца бити на источном фронту и зауставити даље немачко напредовање.

ВЕЛИКИ БРИТАНСКИ УСПЕХ

Лондон, 8 новембра. — Агенција Рајтер јавља: Једна група од 7 наших бомбардера са успехом је бомбардовала села и невојничка места у северозападној Немачкој. Свих осам наших апарата вратило се неоштећено у своје базе.

УСПЕХ СОВЈЕТА НА ФРОНТУ

Тас јавља: Наше трупе извршиле су са успехом даља повлачења. Пошто ми Немце толико мрзимо да не желимо ни да будемо у њиховој близини, решени смо да се што брже повлачимо, како њихова лица не би ни видели.

ЈЕДНА ОДЛИЧНА ЕНГЛЕСКО-АМЕРИКАНСКА ЗАМИСАО

Рајтер јавља: Једна група енглеских и америчких инжењера дошла је, по предлогу Х. Ц. Велса, на одличну идеју да од потопљених енглеских бродова начини пловећи мост између Америке и Енглеске. На тај начин америчке лифериције могле би најзад, да се упуते директно у Енглеску.

ЧЕРЧИЛ ТРАЖИ НОВЕ МЕТОДЕ ЗА ПОБЕДУ

Рајтер јавља: У жељи да пронађе што ефикаснију методу за победу над Немцима, премијер г. Черчил консултовао је синоћ све познате енглеске врачаре. Из меродавних извора сазнаје се да ће ове врачаре консултовати и г. Рузвелт, ако се буде поново састао са г. Черчилом.

ПРОТЕСТ ЧАН-КАЈ-ЧЕКА

Чан-Кај-Чек упутио је врло оштар протест великим енглеским листовима, пошто налази да у последње време не пишу довољно о њему. Он се плаши да ће његове акције ускоро савим пасти.

РУЗВЕЛТОВО ОЧИНСКО СТАРАЊЕ

Пошто је успео да се прикаже као скрбник малих јужноамеричких земаља, председник Рузвелт понудио је своје тугорство и Финској. Само овога пута добио је одговор да је његов несуђени штићеник — пунолетан.

ЈЕДАН ДЕМАНТИ

Агенција Рајтер овлашћена је да демантује да су совјетска повлачења уствари плагијат познатих енглеских „успелих“ повлачења. Брзину којом се ми — кад треба — повлачимо, немогуће је имитирати.

Моларићу, Панићу ...

Демократски „Perpetuum mobile“

— Држ' лопова !! ...

ИНТЕРЕСАНТНО СУЂЕЊЕ ПО ЗАКОНУ О АУТОРСКОМ ПРАВУ

Њујорк, новембра. — Рођаци преминулог Вудра Вилзона тужили су суду г. г. Рузвелта и Черчила, на основу закона о ауторском праву. Ма да су Вилзонову декларацију од 14 свели само на осам тачака, Рузвелт и његов енглески колега начинили су плагијат, пошто је смисао њихове декларације исти као и Вилзонове.

Оно хапшења бивших југословенских држављана у Ирану

Са меродавног места обавештени смо да су Енглези похапсили бивше југословенске држављане у Ирану, не што су одбили да ступе у енглеску војску, већ из социјалних разлога. Енглези су само хтели да им ти-

ЈАЈЧАНО-ОЧНА БОЛЕСТ ЛОРДА ХАЛИФАКСА

Британски амбасадор у Сједињеним Државама, Лорд Халифакс, био је принуђен да напусти конференцију са детроитским архиепископом због изненадне појаве очне болести. Верује се да ова очна болест потиче од јаја којима је узошени Лорд гађан приликом уласка у резиденцију детроитског архиепископа. Лорд Халифакс патио је раније од исте болести, проузроковане истим јајчаним бакцилом.

ПОРТУГАЛИЈА ПРОТИВ ИЗРАЗА СИМПАТИЈА

После поновљених америчких израза симпатија према извесним португалским колонијама, португалска влада решила је да појача своје трупе у тим поседима. Она, наиме, не симпатише америчке симпатије, јер зна шта оне — значе.

ВРЛО ВАЖНЕ ВЕСТИ

ЈЕДНА САОБРАЋАЈНА КАТАСТРОФА

На самом изласку из Београда, на крају улице Краља Александра, дошло је јуче до тешке саобраћајне несреће, која је, да није било присебности возача, могла да се изроди у праву катастрофу. На колима рабације Миленка Симића, из Смедерева, сломила се задња осовина и један точак је испao. Миленко Симић није изгубио присебност, већ је одмах зауставио волове, те тако жртава није било.

Полиција је повела истрагу да утврди ко је крив за ову тешку саобраћајну несрећу.

Мића Димитријевић

САОПШТЕЊЕ ИЗ УПРАВЕ ГРАДА

У улици Престолонаследника Петра, у непосредној близини пијаци »Каленића Гувнок« г. Јовану Петровићу, рентијеру из Београда испала је запаљена цигарета на нове панталоне. Ватрогасна чета, која је одмах позвана, убрзо је локализовала пожар. Жртва није било.

ВРЕМЕ ДАНАС

Разведравање

После врло јаке кошаве која је многобројне партизане одувала из шуме право у руке Владних одреда, код нас се примећују знаци побољшања времена. Облаци који су се скупљали над Србијом полако, али сигурно се разведравају.

У иностранству: Снажни ветрови одували су болшевице из Керча. По свој прилици болшевици се неће моћи уопште да задрже на Криму. У Средоземљу јаке буре. Настрадао је Арк Ројал, а тешко оштећен брод Малаја.

Прогноза времена за идућу недељу

Висок притисак с оне стране Атлантика предсказује невреме на западној хемисфери. Евентуална појава овог невремена не може имати никаквог утицаја на време у Европи.

Обратите пажњу на наш
ПРОГЛАС ВЕСЕЉАЦИМА
на 4ој страни нашег листа

Чика-Геца српској деци

Знање је светлост
знање је моћ,
Учите ово
дан и ноћ.

Слобода из шуме

»Ајде сељо, ајде роде, да те браним од господа.«

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

Иагледа да је његовом самоубиству узрок једна већа, неисплаћена женица (меница).

Млада уметница бурно је поздрављена чим је изишла на бину (бину).

Од нарочите вредности је украдени, скупочени низ бибера (бисера).

Издаје се једна народна ујна (кујна).

Главни циљ организације је бушење (буђење) народне свести.

Железничка стеница (станица) била је свечано декорисана.

Пароброд је потонуо, али се посуда (посада) спасла.

Ситуација је поново кривична (критична).

Будно се прати дрмање (држање) Енглеске.

Вицеви без брџе

— Ви сте опљачкали пореску управу и државну касу, — шта ту може, да вам се узме као олакшавајућа околност?

— Али, господине судија, од тога новца одмах сам платио дужну порезу.

— Мама ће да проведе код нас три месеца. Шта кажеш на то?

— Ништа. Велики болови су увек неми.

— Брзо, мила, брод тоне!

— Тренутак само. Тражим хаљину чија ће боја да се слаже с појасом за спасавање.

— Господине нисам могао да прочитам једулу коју сте оставили на столу.

— Написао сам вам на њој, да треба да пишете читкије.

— У овом аутомобилу осећаћете се као код своје куће.

— Онда ми одмах покажите друга кола.

— Високо чело је израз велике интелигенције. Ко има ниско чело може да обрије косу за два сантиметра у вис, па ће одмах имати високо чело и поста-ти интелигентан.

— Једна молитва:

— ...И дај ми снаге да смањим припадности своје дактилографкиње.

— Колика бисте ми дали година?

— Боље питајте неког другог, мадам. Ја сам додуше шкотланђанин, али нисам тако велика тврдица, као што ви мислите.

— Код лекара:

— Ваш случај, господине, обогатиће науку.

— А, господине професоре, у то сумњам. Ја се, знате, лечим на рачун Окружног уреда.

— Шта читаш?

— О једном петролејском концерну.

— А ко ће да диригује?

— Кажу да у младој салати има пуно витамина.

— А, то мени не може да штоди, пошто ја увек оперем салату.

— А ко ми јамчи да ће те ми вратити новац?

— Реч једног поштенос човека.

— Онда ми, молим вас, доведите тога поштенос човека.

— Ја мојим повериоцима не плаћам дугове, ако ме писмено опомињу.

— А ако те не опомену?

— Онда чекам, да ме опомену.

— Догађа се међу музичарима у једном оркестру:

— Који ћемо комад сада да свирамо?

— Финголову пећину.

— Финго... а ја сам то свирао мало пре.

— Драга Зорице, ако он хоће да те узме за жену, мора пре тога доћи да се види са мном.

— Не бој се, мамнице, он те је већ видео и рекао да ће ме и поред свега узети.

Кондуктер: — Ви нисте, господине у купеу за пушаче.

Путник: — Знам, зато и не пушим.

Кондуктер: — Али ви имате лулу у устима.

Путник: — Сасвим тачно, али то не значи ништа. Ја имам, на пример ноге у ципелама, али не идем.

— Били сте код начелника Докића у служби. Зашто сте изишли од њега?

— Зато што ме је неколико пута пољубио.

— И то вас је наљутило?

— Не, мене, него госпођу.

— Тата, шта је то међународна конференција?

— Међународна конференција, — то ти је, сине, скуп на коме се постиже сагласност о месту у коме треба да се одржи следећи скуп.

— Видиш ли ону удовицу?

— Хвала Богу да се у своје време нисам оженио њоме!

— Зашто?

— Па данас би био мртав.

— Да сам ја био Адам, све би сасвим друкчије изгледало.

— А зашто?

— Зато што ја не волим јабуке.

— Новине пишу о „Фигаровој женидби“.

— Е, а коју то он узима?

— У банку улази старија дама и захтева да је служитељ одмах пријави код директора. Бесно отвара врата и обраћа се господину који седи за писаћим столом:

— Молим вас, да ли је овде мој зет? Имала бих да му кажем нешто!

Директор је веома учтив:
— Извините, госпођо, али он тренутно није овде. Мало пре је отишао на ваш погреб.

— Да ли ти је отац скоро писао?

— Ни марјаша.

ГЕНЕРАЛИЈЕ

Неколико минута пред почетак расправе, адвокати странака нешто су се споречкали.

— Ви сте обичан уцењивач, каже један од њих своје сабрату.

— Чутите! Ви сте фалсификатор и лопов, одговара овај.

Претседник који је чуо овај њихов разговор, најзад их прекида:

— Сада, пошто су се господа адвокати међусобно идентификовали, можемо да објавимо да расправа почиње.

МИСЛИ О ЖЕНАМА

Једина тајна коју је у стању жена да сачува — то су њене године.

Кад се двоје узимају, често се трећи радује.

Срце једне жене је као препун трамвај: увек има места да се још неко унутра угура.

За брак су потребна два лица, а за развод брака — обично три.

Она: — Ова краватна ништа не ваља. Кад год сам бирам ствари, рђаво изабереш.

Он: — И тебе сам, драга, потпуно сам бирао.

— Никако не могу да се сетим шта ми је жена рекла: да ли да попијем две чаше и да се вратим кући до девет, или да попијем девет чаша и да се вратим кући до два.

— Твоја жена те је послала да јој купиш ауто, а ти јој купиш бисерну огрлицу.

— Па, кад нема лажних аутомобила.

Мудре изреке у слици

»Време ради за Енглеску«

Вицеви с брвдом

ЛАВ И ВАЛАС БИРИ

Требао је да познати филмски глумац Валас Бире у једном филму, чија се радња одиграва у некој прашуми, помилује по глави једног лава. Ма да се већ привикао на све ситуације и вратоломије, Бире никако није хтео да пристане на то да милује лава.

— Не бојте се ви ништа, објашњавао му је редитељ, тај лав је одрастао на млеку.

— Одростао сам и ја на млеку, па ипак једем месо, одговори Валас режисеру.

САСВИМ СУПРОТНО

Група писаца седи у кафани и расправља о разним књижевним проблемима. Неко тада напомену да је славни научник Паскал решавао геометријске задатке да би се отарасио главобоље.

— А ја сам радио сасвим супротно, — примети Тристан Бернар, славни француски писац — када сам био ђак, ја сам обично измишљавао главобољу, да се отарасим геометријских задатака.

НА ПРАГУ СТАРОСТИ

— Писац Фонтенел, који је живео врло дуго, примети једног дана у својој деведесет осмој години како је једној дами испала марамица. Он се саже, дохвати марамицу, али се с муком подиже.

Пошто му се дама захвалила он рече смећећи се:

— Извините што сам овако спор и неспретан. Нисам више у осамдесетој години.

У једном великом ресторани гост се жали келнеру да није нашао ни једно парче корњачиног меса у супи названој »супа од корњаче«.

— Е, господине, одговори му келнер, да није била у питању корњачина чорба, него паприкаш »а да Грета Гарбо«, да ли бисте ви захтевали да у сваком тањиру нађете славу уметницу?

— Ваш благајник је, како чујем, осем готовог новца узео собом и вашу жену.

— Да, свакако зато да не бих за њим издао потерницу.

— Кад ћете, најзад да исплатите своје дугове?

— Чим дође мој ујак из Америке.

— То говорите већ годину дана. Када ће он најзад доћи?

— Чим му пошаљем паре за пут.

— Овај ти је пудинг одличан, драга моја... Како си дошла до рецепта?

— На јучерашњој премијери! Иза мојих леђа једна дама причала је другој о начину његовог справљања, а ја сам брзо забележила.

— Портрет ми се допада, али сте заборавили да ми насликате обрве, каже једна дама сликару.

— Па хтео сам да вас начиним модерно, госпођо! Сада све младе девојке брију обрве.

Аутомобилиста: — Моја женидба је заиста необична!... Прегазио сам једну девојку и месец дана доцније она је постала моја жена...

Женомрзац: — Е, пријатељу, кад би се то увело као правило, не би било више аутомобилских несрећа.

Прелазео владика кроз арнаутско село и с кола благосиљао сељаке. Сви поскидали капе, па се клањају, само један сељак стоји равнодушно и гледа у владика па не скида капу.

Владика застаде, а свештеник из његове пратње рече сељаку:

— Зар свети владика излива благослов на вас, а ти нечеш да скинеш капу?

— Море, не карај ме, попе, ако је аран, благослов, благослов ће пројде и кроз моју капу! одговори сељак.

— Где си био ноћас?
— Слагали су те!.. На часну реч, веруј да је лаж.

— Госпођа Персида не види баш ни једну грешку на својој деци. То просто не могу да разумем.

— Али, госпођо, таква је свака мајка.

— Како можете да кажете тако шта? На своје детету приметила бих ја сваку, и најмању грешку, када би је само мој мали имао!

Жена: — Слушај, сад је већ постао обичај да петом пева кад ти долазиш!

— Па, закољи га!

— Ја са својим мужем не могу да идем у позориште. Он кад год гледа какву драму плаче већ од првог чина.

— То није ништа. Мој муж плаче још када купује улазнице.

Зове газда шегрта и наређује му:

— Тркии, Јоване, до пристаништа и види када полази лађа за Шабац.

Шегрт је отишао, али га никако нема да се врати. Газда, обучен и спремљен за пут, чека. Најзад после два сата чекања, улете шегрт задихан:

— Газда, лађа оде баш пре пет минута. Чекао сам до сад да видим тачно кад полази.

— Је ли, тата, шта значи то у новинама: »Овде не треба коментара«?

— То значи, сине, да писац о тој ствари не зна ништа да каже.

Једног тврдицу запитају:

— Зашто никад нећеш да уделиш просјаку?

— Ја се држим Св. Писма, одговори тврдица, и нећу да чиним другоме оно што себи не желим.

— Хтела бих да учим енглески!

— Мани жено! Доста ми је и што говориш нашки.

— Как оразликујете ваше близанце? Ја, богами, не бих могао.

— Врло лако. Аца зна да броји само до 46, а Мама већ до 90, и тако их брзо распознам.

Вини-мађионичар

у слици без речи

СПИРИТИЧКА СЕАНСА

— Хоћете ли, госпођо, да позовем дух вашег мужа?

— Откуд можете да позовете његов дух, кад га он никада није имао!

ПРЕДАВАЧ ИЗ АГРОНОМИЈЕ

Предавач: — Радовао бих се кад бисте упамтили све што сам вам говорио. Нарочито вам ђубре стављам у памет!

САМО СТРУЧНО

Адвокат, кога је жена дочекала на станици и стала да га љуби:

— Ходи, драга, најпре ћемо искључити јавност.

ДВОСМИСЛЕНО

— Господине, ако не дођете сутра код нас на ручак, платићете десет динара у корист сиротиње.

— Драге воље!

ОПРЕЗАН ЧОВЕК

Пред проповед парох је рекао тугуру:

— Узми, Симо, тас и покупи новац пре проповеди.

— Зашто, пречасни оче? — чудно се тугуру.

— Зато што ћу данас држати проповед о штедњи!

ГАНГСТЕРСКА ИДИЛА

— Драги, ја чујем куцање твога срца!

— Не, то је бомба са механичким часовником.

У ХОЛИВУДУ

— Познајете ли ме?

— Не!

— Па ја сам био ваш први муж!

У ПАЛАНАЧКОМ ХОТЕЛУ

— Ова је соба врло ниска.

— Ви, ваљда не спавате стојећи.

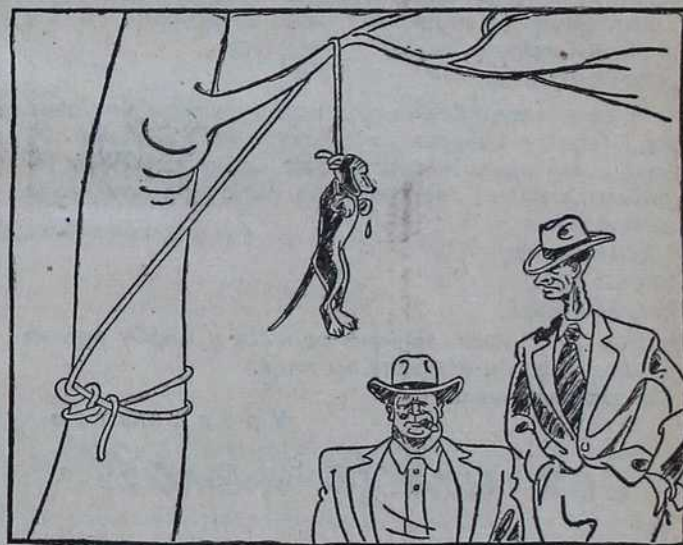
ЗАБОРАВНИ СЕКУНДАНТ

Сведок: — Дођавола, заборавио сам други мач!

Један од противника: — Не мари ништа! Дајте га прво мени!

Обојица ћемо се њима послужити.

ИЗ АМЕРИКЕ

— Линчовали смо га, пошто је имао типичну немачку њушку. Мора да је агент Гестапоа.

Цезар XX века

— Тимошенка, Тимошенко, врати ми легије моје.

Равајлови доживљаји

Равајло се сналази — нано зна

ПРОГЛАС ВЕСЕЉАЦИМА!

Рачунајући да — у најмању руку — замени прасеће печење, које је данас тако скупо, »БОДЉИКАВО ПРАСЕ« излази први пут пред читалачку публику. Прасеће печење тешко је данас имати на столу, али БОДЉИКАВО ПРАСЕ може на столу имати свака кућа, јер један примерак листа стаје само 2 динара.

Наш задатак није лак. Тешко је изазвати осмех на смрзнутом лицу, тешко загрејати слеђена срца.

ХУМОРИСТИ,

заточници ведрога расположења, ви који и најцрње ствари посматрате кроз осмех, помогните нас својим идејама, цртежима и рукописима, како би се орио смех и свима нашим кућама.

ДОБРОВОЉЦИ,

који сте се некада борили да погодите укус читалаца »Брке«, »Геце«, »Севдах«, »Дерта«, »Беле вране« и »Ошишаног јежа« приђите нам да заједнички створимо један добар шаљиви лист, који ће радо примати свака српска породица.

САТИРИЧАРИ,

ВЕСЕЉАЦИ,

ШАЉИВЧИНЕ,

јавите нам се. Пођите заједно са нама у борбу против натуштених обрва и намрштених лица.

Ми вас очекујемо!

Уредништво

Зар им је мало?

— Види, за новог начелника енглеског генералштаба постављен је генерал Брух.

— Ма ја не знам шта ће им ова нова брука. Зар им је до сада било мало бруке?

Главни уредник: Светомир Стојановић.

Уредник за илустрације: Теодор Докњ.

Власник и издавач: Светомир Стојановић.

Уредништво: Београд, Б. Вашингтона 12/III.

Штампа: Штампарнија »Луча«, Београд.

Мали огласи

Специјалиста за српски језик деје часове по споразуму. Обратити се Тодору Р. Тонићу, Лесковац.

Молим поштењег налазача да ми врати план о искористивању енглеских колонија и база после рата, који сам изгубио негде око »Беле куће« Франклин Рузвелт.

Украдени вицеви

— Све, све, али не могу да је узмем због њене прошлости!
— Па она има чисту прошлост!
— Чисту, да, али нешто дугачку.

— Јесте ли у сродству са доктором Петровићем?
— Јесам, али у даљем сродству.

— Шта вам је он?
— Рођени брат!
— Па зашто онда кажете да сте у даљем сродству?

— Зато, што између нас двојице има још једанаесторо браће.

— Браво, Микице, добро си учинио што си опростио. А реци ми, какво те осећање навело да будеш тако великодушан према тим неваљалцима који су те увредили? — пита поља Микицу приликом исповести.

— Били су већи од мене.

— Шта си радио у Београду осам дана?

— Сваког дана пио сам по пет литара вина.

— Је ли то све?
— Више нисам могао.

— Ваш сусед је стајао на обали кад сте се ви довили. Зашто нисте викали у помоћ?

— Више сам волео да се удавим, него да та вуцибатина добије медаљу за спасавање доваљенике.

Богосник лежи у кревету, поред њега болничарка. Мало даље разговара један човек са лекаром:

— Шта кажете? То је петнаести пут како је оперисан?

— Да господине докторе, он воли болничарку, али се никако не усуђује да јој то каже.

Тројица Бокела спустила се у Котор, па одлучише да посете барутану и виде како се прави барут.

Стражар их зауставља:

— Морам да прибележим ва-ша имена.

— Лепо, рече прав, ја се зовем Јовановић, овај до мене Стефановић, онај последњи Огњановић.

— Е, вас двојица идите, ал' овај трећи, рече стражар, не може. Ја имам наређење да ништа што је слично ватри не пуштам унутра.

НАВИКА

Одушевљен игром једне артисткиње, совјетски комесар зове разводника и наређује му:

— Ова другарица мора ноћас бити код мене.
— Жива или мртва? навикнуто пита друга комесара услужни разводник.

За нашу децу

— Ако одмах не платите рачун, зваћу жандарма.

— Изволите, ако мислите да ће га он платити.

— Јеси ли сигуран да ниси оставио светлост у салону?

— Сигуран сам да сам је угасио, чак сам, шта више, упалио шибицу да се уверим да сијалица не гори.

Једна лепа продавница цвећа носила је корпу ружа на трг.

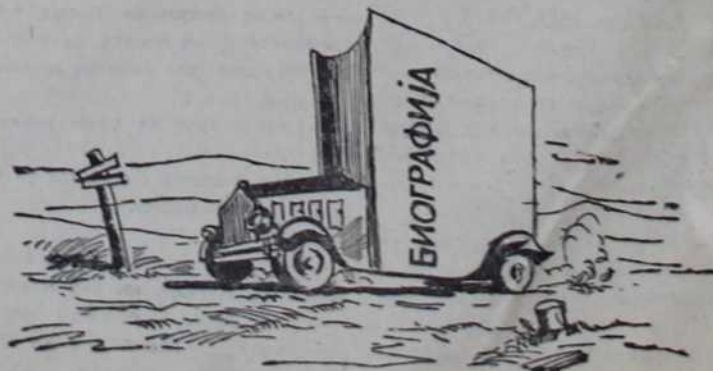
— Пошто су све твоје руже? за-пита, смећећи се значајно, један господин.

— С корпом или без корпе?
— Разуме се без корпе! одговори господин.

И он купи све руже.
Али, после је ипак добио корпу

Нано мали Перице замишља

Аутобиографију

НЕДЕЉНА ПРИЧА

СЛАБ КЊИЖЕВНИК

Један мој пријатељ, чувен књижевник, написао роман. Сиже одличан, мотиви добро обрађени, језик безпрекоран. Укратко, једно сасвим успело дело.

И ја, с времена на време пишем. Пишем све: драме, романи, приче и песме. Има једна незгода: нико да штампа моје производе! Стотину разлога наводи се за то. Те није актуелно, те није оригинално, те није приступачно ширим слојевима. Главно — не може да се објави.

Дозлогрдило, браћо и мени. Доседило ми да узалуд трошим хартију кверим пера, проливам мастило. И реших се да испитам разлоге мога неуспеха.

Роман мога пријатеља колосалан је прилика за то.

Једног дана банем ти ја у стан сјајног пријатеља. Објасним му лепо ствар. Изложим своје невоље. Своју муку.

Пријатељ — добричина. Ко и сви који гером зарађују хлеб. Излазим са његовим романом под мишком. И — право код једног издавача.

Издавач — средоземан господин чита наслов романа.

— Греси младости — Тја, знамте како је, господине: сви почетници као прва дела, објављују грехе младости. Све су вам те, господине, ствари писане на исти калуп Шаблонске. Обичне. Често су вам то само празне наклапање. Верујте — боље да не губимо време. Не долази у обзир...

Скупљам роман, и идем код другог.

— Из принципа не објављујем дела младих књижевника, говори он. Публика, брате тешко прима новотије. Она тражи имена. Тражи славне људе. Тражи сензационална дела. Жалим, господине...

Излазим и мислим. Готово, човек има право.

— Хе, али постоји и један издавач, који воле млађе књижевнике. Који их чак помаже. Који радо објављује њихова дела.

Улазим храбро у његову канцеларију. Пуначак, омален човек гледа ме преко наочара. Љубазно се смешка. Нема шта, види се — пријатељ млађих.

— Добро, добро... Да видимо... Ако ваља — објавићемо. Ако не пишете и даље. Једног дана успећете... Оставите дело, па дођите кроз неколико дана.

Излазим очаран. Их, што овога не потражих раније. Што му не донесох неки од својих књижевних састава. Види се, брате — добар човек...

Кроз неколико дана ето ме код њега.

Издавач је опет насмејан. Штампаче, мислим у себи. Али ће се разочарати када сазна да роман није мој.

Међутим он вади роман из своје фијоке.

И даље се смешка.

— Знате, младићу, ова ствар вам није успела. Има, истина, нечег оригиналног у њој, али је сама обрада постављена на скроз погрешну основу. Ја збиља желим што не могу да је објавим. Али — чим напишете нешто ново, дођите право код мене... Ја, знате, помажем млађе људе...

А осмејек му не силази с усана!

Идем даље!

Издавач код кога сам седе до-

шао разочаран је нашим књижевницима. »Сам покојног Нуше Брањича, каже он, ниједан не ваља. Ја вам зато штампа дела само страних књижевника. А, и публика, прикани, најрадије њих чита. Стара ствар: све што долази из иностранства, боље је од домаћег.

Наредни издавач ме је готово избацио напоље.

— Немам времена да читам глупости, говори он љутито. Понудите ви то неком другом. Сви ви млади заносите се неким лудим идејама. Маштате. Зидате куле у ваздуху. Губимо од тога само ми, издавачи, и публика. Но, оне мање, пошто лако не баца пара. Још нешто: данас се читају најрадије дела а ла Петигрили. Голишаве ствари. Опишите неколико тугавих сцена, неколико голишавих поза — ваље дело ће бити распродано. Ја, први, објавићу га. И знам да ћу зарадити... Збогом, господине...

Видим, нема успеха. Издавачи су сложни у једном: да дело не треба објавити. Е, добро... Кад неће издавачи, можда ће листови. Њима, бар, треба много романа за њихове подлистке... И — ево ме у редакцији једног дневника.

Уредник — сушта љубезност.

— Изволите, седите, господине. Баш ми је мило, што смо се упознали. (Желите, можда, кафу, цигарете?...). Па, какав је то роман... Са селом?... Или можда каква љубавна историја?... На жалост пошто није ни једно ни друго ми га не можемо објавити. Наши читаоци — наши господари!

Разумео сам... Али ипак идем у редакцију другог дневника...

Нема шта: Уредници — шећер људи...

— Изволите, седите, господине. Баш ми је мило што смо се упознали. (Желите, можда, кафу? Цигарете?...). Па, какав је то роман. Ми знате најрадије објављујемо љубавне историје... Али, ипак де видимо. Ако има нечег привлачног у вашем делу, ми ћемо га радо објавити... Оставите роман, па дођите кроз неколико дана...

Ја сам упоран... Ево ме опет.

(Лице уредника и сада је љубезно).

— Знате, шта, господине, ја сам вам и књижевни критичар овог листа. Верујте, ово ће вам те јоко објавити. Проста ствар: дело је непопуларно написано. Заплети некако намештени... Но, види се да имате талента... Можда ћете идући пут имати више среће.

Вратио сам се своје пријатељу. О га однео своје изревање. И, ето, три месеца касније ја читам рецензију критичара — уредника, оног истог који ме је пре кратког времена одбио:

— У издању Нове књиге, ових дане изишао је роман нашега талентованог књижевника, г. Икса Иликлоновића, дело, које је још једном остварило да г. Иксилновић гаде у нашу књижевну елиту. Реализам који провејава из сваког реда овога дела, чини га једним од најзначајнијих наших поетских романа. Психолошки аспекти обрађени су са једном виртуозношћу која задивљује...

Па да човек не експлодира од муке!

Нови комесар

— Друзе Стаљине, ја поправљам ситуацију. Пошаљи ми 4 нова генерала.

Геца на изложби

На антимасонској изложби налази се соба за рад Геце Конга

— Видим ја да ме моји Бесгрђанци инсу заборавили...

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

ОМ НЕШЕТИЕ ИО НЕШЕТИЕ

ЦРНОБЕРЗИЈАНСКИ КУРС
ИЛИ

ЕНГЛЕСКИ ШЕГРТИ НА ДЕЛУ

Чуди ме да нас Београђани неће да разумеју и пребацују нам што наплаћујемо ове данашње цене намирницама у Београду. Па ми само копирамо наше учитеље Енглезе, али их још нисмо достигли. Кад су Енглези могли цак бибера, који су плаћали сто динара у својим колонијама, продавати у Европи по десет хиљада динара, што да ми не можемо продавати маст по 200, кад је плаћамо у нашој колонији 50 динара. Па то је свега четири пута скупље.

Што да ми не забиберимо Београђанима, кад су Енглези биберисали Европи читав један век. Зато треба Београђани да нас разумеју, јер ми као енглески ученици друкчије не знамо.

Црноберзијанац

ПЕЛЦЕР НАМ ДАЈТЕ!

Сарадник »Бодљикавог прасета« посетио је Страхину Јањића, новог председника крагујевачке општине. Код њега је затекао многа Београђане — познанике. — А шта ћете ви овде? — питао је. Сигурно због намирница?

— Не, одговорише сви у глас, има нешто прече што нама треба. Тражимо пелцер од његове батине.

ДЕМАНТИ ИЗ КРАГУЈЕВЦА

Није истина да сам посекао све шуме око Крагујевца. Истина је да сам посекао две шуме, два наша бивша »поштена генерала.« Али сам оставио једну младу дренову шуму. За чега је ова резервна шума, зна се.

Њу сам резервисао за Београд и то специјално за оне »поштене« са Дедиња.

Страхина Јањић

КОРИСНИ РЕЦЕПТИ

КАКО МОЖЕТЕ С ЈЕДНОМ ЦЕПАНИЦОМ ДА СЕ ГРЕЈЕТЕ ЦЕЛЕ ЗИМЕ

Rp..

Узмите једну добру цепаницу (нађите је на улици, у парку или било где) и понесите кући. Ако нисте вешти, ви позајмите од оног који је има.

Свако јутро у пола осам дижите је и спуштајте док се не ознојите. Тако непрекидно.

На пролеће имаћете опет целу цепаницу мада сте се преко зиме бесплатно грејали.

Пецачи

— Чуди ме да више ни једна риба неће да се ухвати на нашу удицу!

— Мене више ништа не чуди...

Тешко кување

— Дај мало више тог зачина! Ову супу је просто немогуће начинити укусном!

Уздуж
и попреко

Било је то за време Америчког грађанског рата, Линколн, доцнији председник Уједињених Америчких Држава, борио се тада противу Маклелана, команданта уједињених снага, који је врло ретко употребљавао своје трупе.

Линколн му је једнога дана послао једно писмо следеће садржине:

— Драги мој Маклелану, ако нећеш ти да употребљаваш твоју армију, бићу тако слободан да је себи за неко време позајмим.

Поштује те твој Линколн.

Славни аустријски композитор Франц Шуберт бавио се једно време у Италији. Том приликом долазио је у везу са неким талијанским композиторима, са којима је водио дуге дискусије о музици.

Једном приликом, седећи у кафани са својим пријатељем, неким познатим музичким критичарем упита га:

— Шта мислите, да ли је осма симфонија (Ресамонде) исто тако добра као и моја позната »Серенада«?

— О, осма симфонија је много боља, мавстро! Њу можете упоредити са Мон Бланом, а ваша »Серенада« је као Семеринг.

— То сте врло добро рекли — одговори Шуберт. Али ја мислим да на Семеринг иду људи ипак много радије него на Мон Блан.

Купац: Добро, платићу вам триста динара. Само ставите етикету од двеста динара. Хоћу да покажем жени да могу да купујем јетиније од ње.

Стари нежења трговац разговара се са ћерком свога ортака:

— Данас је, Марице, био у радњи један момак и просио те од твога тате.

— Ах, то мора да је онај глуми и пијани Јоца!

— Није.

— Онда је она ружна будала Тома.

— Није ни он. Не можеш се сетити.

— Па ко је то?

— Ја сам те просио.

— Дакле, ипак сам погодила све, осим имена.

Лекар: — Могли сте да се окупате пре него што сте дошли да вас прегледам.

Болесник: — Ах, докторе, то није важно, пошто је посреди унутрашња болест.

— Ви хоћете да узмете моју кћер која није ни лепа, нити има мираза? Да ли сте имали кога лудака у породици?
— Нисам, госпођо... Ја сам први.

— Сто динара, то је поклоњено, госпођо, уверавам вас.

— Можда, али шта ће на то речи мој муж?

— Ох, госпођо, и ви мислите на вашег супруга кад вам се нуди један овакав папагај?

— Кад је мој син купио од вас ауто, ви сте рекли да ћете му заменити све поломљене делове.

— Да, а шта желите?

— Дајте ми једну цеваницу и једну кључну кост.

Гарантовано свежне
СВИЊСКО МЕСО
из Дирисових обора
ДЕЛИЋЕМО БЕСПЛАТНО
пошто смо га бесплатно и
добили.

За услове обратити се код

Два месара

Наш велики
најрадни
конкурс

У жељи да својим читаоцима пружи прилику да покажу обимност свога духа, редакција »Бодљикавог прасета« расписује наградни конкурс за

НАЈБОЉИ ВИЦ ИЗ ОБЛАСТИ СПОЉНЕ ПОЛИТИКЕ

Услови конкурса су следећи:

1. На конкурс могу узети учешћа сви читаоци »Бодљикавог прасета« од 5 до 55 година.

2. Професионални хумористи, новинари, књижевници или набеђени новинари и књижевници немају право учешћа на конкурс.

3. Рок за слање одговора је 1. јануар 1942 године.

4. По завршетку конкурса, један нарочити жири састављен од наших новинара који су радећи на разним шаловитим листовима стекли репутацију највицкастијих људи прегледаће све приспеле одговоре и одвојити двадесет најуспелијих, који ће бити објављени у листу.

5. Сама читалачка публика гласањем ће изабрати три најбоља вица између ових двадесет.

6. Најбољи виц на овом конкурс у добиће награду од 1.000.— динара. Други виц биће награђен са 500.— а трећи са 200.— динара.

На тај начин »Бодљикаво прасек« омогућиће тројци својих најбољих читалаца да се снабдеју оригиналним, или — што би рекла браћа Хрвати — непатвореним, прасећим печењем.

Уредништво

— Овде баш читам да су девојке и жене у Америци потрошиле последњих година трипут више новаца за косметичка средства него америчко министарство војске за наоружање.

— Па сасвим разумљиво, оне више и освајају.

— А сад направите насмејано лице! Мислите на нешто пријатно! На пример, на своју жену.

— На жену? Ја сам се пре осам дана развео.

— Још боље! Мислите на то!

— Ово је моја најдража слика! — Не видим по чему је она боља од осталих!..

— О, још како, госпођо, малочас сам је продао.

— Марице, нигде нема госпође. Да ли сте је негде видели?

— Видела сам је, господине, малопре, баш када је пила чај за мршваљење.

— Шта кажете? Да није сувише чаја попила?

Председник општине пита сеоског учитеља:

— Добар дан, господине учо, како је?

— Како је? Као свима сиромасима!

— Дођите код мене на ручак.

— На ручак! Хвала вам, не желим да стичем навике које не могу да одржавам.

— Не, господине, не могу вам дати руку моје ћерке.

— О, а зашто? Ми се толико волимо!

— То је тајна, то је болна тајна наше породице: она је јадница луда.

— Луда! Ја то нисам приметио.

А у чему се састоји то њено лудило?

— Па баш у томе, што се заљубила у вас.

— Сретну се две пријатељице. У разговору једна упита:

— Како ти је муж? Нисам га видела већ читаву вечност.

— Благо теби!

ВИШЕВИ тмани макавала

— Дивно изгледате вечерас, госпоћице.
— То ми је и ваш пријатељ Мика рекао.
— О, не верујте њему. Он је стари лажов.

УНАПРЕЂЕЊЕ У ЕНГЛЕСКОЈ ВОЈСЦИ

Г-ђа Нокс из Лондона унапређена је у чин генерал-мајора. Наш фоторепортер успео је да сними моменат узимања мере за одело овог новог високог енглеског официра, који ће за енглеску армију значити велико појачање.

БРАК У СТАКЛУ

Жена једног америчког инжењера затражила је развод брака, са мотивацијом да не може да живи у стакленом летњиковцу, који је њен муж саградио.

ПАМЕТАН СДГОВОР

Пред једном касарном војник чува стражу. Наизази један човек.

— Је ли ово касарна?
— Јесте.
— А да ли би се овуда могло проћи?
— Зашто да не, — само се не сме.

САВЕТОВАЊЕ

Лекар: — Да бисте, госпођо, омршавили, треба да узимате мало слабог теја, салате и једну чашу поморанџиног сока.

Госпођа: — Лепо, докторе! Треба ли то да ја узимам пре или после главног оброка?

ПРЕДОСТРОЖНОСТ

Муж примећује жени која се спрема да пође код лекара:

— Побогу, жено, зашто мењаш и рубље? Идеш код зубног лекара, а не специјалисте за женске болести.

— Шта ја знам, драги... Можда је овај зубни лекар, какав безобразан човек!

— Данас се удавио један човек!

— Је ли био ожењен?
— Не, случајно се удавио.

ПРОРОЧАНСТВО

— Је ли се обистинило пророчанство да ће ти се скоро удати ћерка и добити близанце?

— Делимично. Близанце је добила, а није се удала...

— Моја жена зове се Рада и тражи да јој увек доносим белу раду.

— Добро је што се не зове Орхидеја, иначе би те скупо стајало!

УЦВЕЉЕНА ЖЕНА

Муж лежи тешко болестан већ неколико недеља. Сваког дана му је све горе. Његова жена у другој соби пише неко писмо. Одједном она прекида писање, отшкрину врата и смећећи се упита свога мужа:

— Да ли се каже „сахрана“ или „сарана“?

НАЈСИГУРНИЈА МУНИЦИЈА

— О, какав диван зец!
— Сјајан! Чим сам га угледао, ја потегох.

— Пушку?
— Не, него новчаник... и купих га.

— Твој је интерес, синовче, да ја дуже живим. Јер, што више живим ти ћеш више наследити.

— Врло добро, чико, само бих вас молио да не претерујете.

ПИКНИК

— Не буди тако халалпљив, Пајо; имамо још доста времена.

— Времена да, али нема довољно јела!

МОДЕРАН ОТАЦ

Жена: — Док ја будем на курсу за подизање деце, ти ћеш чувати децу!

ГЛАВНО ЈЕ ДА СЕ ЉУДИ РАЗУМЕЈУ

— Где сте најпре осветили болове?

— На железничкој станици!

СВЕМУ ЈЕ КРИВА ОПШТИНА

Зар се сада долази кући?

— Бога ми, жено, откако су променили име наше улице, тешко се сналазим.

ЧУДО ОД ДЕТЕТА

— Госпође и господо, част ми је да вам претставим шестомесечног Пају. Иако је тако мали, Паја може да чита новине. Молим вас да му дате новине, да видите како ће их читати, каже директор циркуса публици.

Додоше малом Паји новине. Он их је држао у рукама, али никакога гласа није пустио од себе.

— Па то дете не уме да чита! зачуше се гласови.

— Уме он да чита, одговори директор, али не може да говори!

Претседник већа саопштава о кривљеном пресуду:

— осуђен си на четири године робије. Јеси ли задовољан казном?

— Ја сам, господине, врло скроман човек, рече осуђени, и био бих задовољан и да је мање...

— Овај сленац ми је рекао:

Хвала вам, лепа госпођо!

— Прво сам сумњао да је слеп, а сада сам уверен.

— Ово је моја сестра по млеку.

— Е, богами, изгледа да је она све млеко попила!

— Лекар ми је препоручио леку храну.

— У том случају, купујте месо код овог каспина прекопута. Код њега килограм има свега 900 грама.

У време једног поста исповедао отац Лукијан верне. Улази млада дама, врло погружена.

— Оче, да ли је грех бити горд, поносити се својом лепотом? упита га тихо млада парохјанка.

— Разуме се, да је грехота, рече отац Лукијан, — а нарочито кад присвајате оно што није ваше...

Маркиз де Лувоа, завршио свој распуснички живот оженивши се једном веома богатом женом. На повратку из цркве, она изрази наду да ће се он у будуће поправити и да неће више правити глупости.

— Часна реч! Ово је последња глупост коју чиним! одговори маркиз.

— Да ли ваш муж узима прног вина сваког дана, како сам му препоручио?

— Да, г. докторе, врло ревносно. Чак је отишао унапред са три месеца.

После битке на Марни, неки ласкавац рече генералу Гамлену:

— Ви сте десна рука маршала Жофра.

— Његова десна рука? Нисам знао да је Жофр левак, одговори скромно генерал Гамлен.

САВРЕМЕНИ АФОРИЗМИ

На свету није ништа тако постојано као смрт и пореза.

Земља се сабљом осваја и правдом чува.

Бог је зато створио кромпире да и сиротиња има коме да гули кожу.

Брак је често пута пећ над којом треће лице греје своје руке.

Ханс Мозер и време

Ханс Мозер и време

Као што је познато, у свим већим градовима, телефонске центре уз малу месечну накнаду пристају да играју улоге будилника. У одређено време, телефонисткиња из централе зове дотичног претплатника телефоном и буди га. Познати немачки комичар Ханс Мозер претплатен је такође на ову врсту услуге код своје телефонске централе.

— Устаните, г. Мозере, већ је осам часова, буди га једног јутра телефонисткиња из централе.

— Ујутро, или у вече?, пита хладнокрвни Мозер.

Женске вести

Међу пријатељицама

— Па где ћеш отсести у том месту, кад су сви хотели заузети!

— Ништа лакше. Бићу код једног енглеског официра. Ја сам, знаш, једина особа која ужива бар неку енглеску помоћ.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Неслагање два Вини и Сосо

— Ма, опет нам нешто не ештимујес.

Закаснио са тражењем помоћи

Разговор угодни народа енглеског

— Ово је моја фабрика!
— Моја је грађена у истом стилу.

МЕСЕЧЕВА СОНАТА

...али не од Бетовена.

— Могу ли хитно добити једну нову дрвену ногу.
— Закаснио си, пријатељу, журим да однесем резервни мозак мом личном пријатељу Черчилу.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА